

labdarúgó vagy edző szeretne lenni a későbbiekben, illetve nagyobb részük (94%) szeretne majd külföldön játszani elsősorban a szakmai fejlődés céljából.

Következtetések

Összességében elmondható, hogy az akadémisták a nekik feltett kérdések megválaszolásának esetében többnyire pozitívan nyilatkoztak, jól érzik magukat az egyes akadémiaikon és elégedettek az utánpótlás bázisokon található feltételekkel, edzőikkel és saját maguk szakmai fejlődésével. A szignifikáns különbségeket eredményező kimutatások mégis további vizsgálatokat igényelnek a továbbiakban, amelynek az első fontos lépése lesz további akadémisták hasonló jellegű kérdések és módszerek mentén történő megszólaltatása.

Kulcsszavak: labdarúgó akadémia, akadémisták, neveléstudomány, kérdőíves lekérdezés, akadémiai lét, edzők, aspirációk

Térdízületi stabilizáció unilaterális felugrásnál és instabil leérkezésnél

Sebesi Balázs, Nyisztorné Mayer Petra, Vass Livia, Vadász Kitty, Varga Mátyás, Meszler Balázs, Atlasz Tamás, Váczi Márk

Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar Sporttudományi és Testnevelési Intézet, Pécs
E-mail: sebesibalazs@gmail.com

Bevezetés

Azokban a sportágakban, melyekben megjelennek az unilaterális felugrások és leérkezések, általában a térdízületben fellépő sérülések a leggyakoribbak. Korábbi kutatásokban a térdízületi extenzorok felugrási teljesítményben játszott szerepét már széles körben vizsgálták, azonban a térdízület stabilizációjára kifejtett hatását célzó vizsgálatok irodalma jóval ritkább. Az unilaterális felugrási képesség és a térdízület stabilizációja közötti összefüggések ismeretében egyszerű tesztekkel könnyebben előre jelezhetnénk a térd-sérülések kockázatát.

Anyag és módszerek

A vizsgálatunkat 18 egészséges fiatal férfin végeztük el. Először megmértük a maximális izometriás erőt térd extenzióban és flexióban, illetve csípőízületi abdukcióban. Ezt követően megmértük a maximális unilaterális felugrások során a talajra kifejtett erőt erőplató segítségével, amelyből propulziós impulzust számoltunk. Ezután a vizsgált személyek unilaterális leérkezéseket végeztek 30 cm-es magasságból instabil felületre (ToguJumper). Mindhárom felmérés során felületi elektromiográf elektródák segítségével mértük a vastus lateralis, a vastus medialis, a biceps femoris és a gluteus medius aktivitását. A felugrásoknál és a leérkezéseknél nyert EMG értékeket az erőmérés kapott értékekhez normalizáltuk.

Eredmények

Az unilaterális felugrásnál az izmok normalizált aktivitásának sorrendje: GM (172%), VL (122%), VM (108%), BF (52%). A leérkezéskor mért EMG értékek ugyanilyen aktivitási sorrendet mutattak (114%, 94%, 92%, 50%). A leérkezéskor vizsgált térdstabilizáció kvantitatív mutatói (GM aktivitás, valamint a BF és VM aktivitásának aránya) nem korreláltak a felugrás erejével. A relatív abdukciós erő korrelált az felugrási impulzussal. Negatív korrelációt mutat a térdextenziós relatív erő a leérkezéskor mért VM aktivitásával, valamint a csípőízületi abdukciós relatív erő a leérkezéskor mért BF aktivitásával.

Következtetések

A gluteus medius magas aktivitási értékeiből arra következtethetünk, hogy mind az unilaterális felugrásoknál, mind pedig a leérkezéseknél a térd valgus kontrollja fontos.

Az unilaterális felugrási képességet a gluteus medius relatív ereje befolyásolja. Kisebb térdextenziós erővel rendelkező személyek fokozott VM aktivitással kompenzálnak instabil leérkezéskor. Kisebb csípőabdukciós erővel rendelkező személyek fokozott BF aktivitással kompenzálnak instabil leérkezéskor. A leérkezéskor a térd stabilitásának mértéke független a felugrási erőtlől, tehát a jó felugrási képességgel rendelkező sportolóknál is javasolt a térdstabilizátorok rendszeres ellenőrzése és fejlesztése a sérülések rizikóinak csökkentése érdekében.

Kulcsszavak: térdstabilizáció, felugrás, leérkezés, gluteus medius, térdfesztők, térdhajlítók, instabil felület, EMG

Level of satisfaction among stroke patients towards mode of physical therapy

Syed Rehan Iftikhar Bukhari¹, Berkes Istvan²

¹Semmelweis Egyetem, Budapest

²Testnevelési Egyetem, Budapest

E-mail: dr.syedrehan@gmail.com

Background

Stroke (cerebrovascular accident) results in the brain damage of ischemic or haemorrhagic cause which may ultimately lead to the paralysis of one or multiple body parts and other disabilities.

Objectives

The current research was conducted to find the best method of physical therapy for stroke patients by determining their level of satisfaction; the research was conducted amongst educated and uneducated stroke patients who were treated by male or female physiotherapists and technicians.

Methodology

A total of 72 stroke patients (40-80 years old) were recruited for the study based on particular selection criteria, and they were treated by male and female therapists. A non-probability purposive sampling technique was used. Questionnaire-based data was obtained and analyzed statistically by frequency and tabulation.

Results

The results have shown that out of 72 stroke patients, 23 (32%) were satisfied from medical treatment, 44 (61%) were satisfied from physiotherapy treatment, and 3 (4%) from other treatments. 42 (58%) patients were satisfied with the male therapist, 18 (25%) were satisfied with the female therapist, 9 (12%) were satisfied with the male technician, and 3 (4%) were satisfied with the female technician. 25 (35%) patients considered electrical modalities, 37 (51%) patients considered exercise therapy, 05 (7%) patients considered manual therapy, and 05 (7%) patients considered other modes as the most beneficial intervention for their recovery.

Conclusions

It was noted that most of the stroke patients (specially educated patients) were more satisfied with physiotherapy than any other mode of treatment, and the majority of these patients preferred exercise/manual therapy as compared to electric modalities from a male therapist.

Keywords: physiotherapy, stroke, rehabilitation, satisfaction, manual, electrical